

Ik misse u
Waar ik henen ga
Of waar ik henen keer
De morgenstond
De dagen rond
En d' avonden nog meer. (G.G.)

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

ROGER DE STERCKE

echtgenoot van Mevrouw

CHRISTIANE DE BORRE

Geboren te St.-Maria-Oudenhove op 5 juni 1927
en rustig ingeslapen in het Koningin Elisabeth
Instituut te Oostduinkerke op 20 april 1993,
gesterkt door de Ziekenzalving.

De families **DE STERCKE, GLORIEUX,
DE BORRE** en **HEERMAN,**

danken U voor uw aanwezigheid en blijken
van medeleven.

Christiane hoort gewillig steeds dezelfde vraag of het goed gaat met Roger ? En waar haalt zij de kracht vandaan om zo goed voor hem te zijn? Om niets anders dan omwille van Roger en van hun trouwe liefde doorheen de jaren. Ze maakt zijn lijden draaglijk, hoopt op gelukkigst met elkaar te kunnen zijn, gaat met hem in zee, zeven zieke jaren, tot de laatste ochtend. Christiane leert van de bloemen deze gelijkenis : als de bloemen in de ziekenkamer zijn verdord, staat een nieuwe orchidee te glanzen in de vaas van gave schoonheid.

Roger heeft kwaliteiten : groot intellect, wijs inzicht, ruime visie. Man van talenten blijft hij wie hij ten diepste is : vrij man, trouwe vriend, stille weldoener, interessante gesprekspartner. Hij helpt met geprezen bekwaamheid velen uit de impasse. Hij engageert zich geduldig, volhardend, betrouwbaar. Zoals hij spreekt en zwijgt, zo eenvoudig is hij, als klaver in de weide. Hij kan werken, boeken lezen, reizen, thuis zijn in grote steden, zich goed voelen in eigen dorp, geïnteresseerd in het gemeenteleven. Herinner je hoe hij ging : rechtop. Hoe hij mee aan tafel zat : sociaal. Hoe hij je aankeek : voorzichtig en toegewijd naar jou vooroverbuigend. De fiere en voorname man van grote eenvoud. Een boom die groeit zonder zich af te vragen of hij groeien wil. Een zangvogel van nature optimist, die fluit omdat hij van het leven geniet. Alleen de laatste maanden weet Roger niet meer wat hij met zichzelf beginnen moet. Zieke plant zonder lente.

Wat is onsterfelijkheid ? Dat je op aarde niet voor niets hebt geleefd ? Dat - op de dag van je dood - zieke onmacht eindigt in stilstand van vrede ? Dat de tijd na jou mag overgaan in medelief en gras, zonder oorlog, beroerd door wat jou dierbaar was en is en blijven zal ? Dat je stem een stem krijgt door te zwijgen ? Roger, wat zei je ? Wat zei je vroeger in 'de Lierdebode' ? Vroeger zei je, wat zei je...? Waar is de plek waar je, voltooid en eeuwig vrij, onvindbaar zwijgt ?